

Pihalnik

katastrska št.: 2577
tip jame: jama z breznom in etažami, poševna jama
dolžina: 290
globina: 104
raziskana: 15.3.1963
organizacija: JK Železničar

Jama Pihalnik se odpira na vzhodnem pobočju Kočevskega Roga, ki se strmo dviga nad dolino potoka Črmošnjica. Prvotni vhod je bila naravna razpoka ob robu ceste Podturn–Podstenice, v katero je meteorna voda odnašala pesek iz takrat makadamske ceste. Vhod se je zelo verjetno odprl med gradnjo prvotne gozdne ceste in je torej sekundarna nastanka. Novembra 1978 je ekipa novomeških jamarjev (Lojze Medle, Borivoj Ladišič, Miran Jenko in Stanko Mavser) vhod razširila, ga obdala z betonskim jaškom ter nanj namestila železno rešetko.

Pri rekonstrukciji, razširitvi in asfaltiranju ceste na Bazo 20 v začetku osemdesetih let 20. stoletja je bil betonski jašek nad jamskim vhodom uničen. Jamarji in strokovne službe Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine smo takrat pri izvajalcu del dosegli, da so na jamski vhod vgradili pokončno betonsko cev. S tem je sedanji vhod ob robu asfaltiranega cestišča in je zaprt s kanalizacijskim pokrovom.

Za ozkim vhodnim jaškom se po 8-metrski stopnji spustimo v kapniško dvorano, kjer lahko občudujemo vse lepote kraškega podzemlja. Prav tu smo našli trikotni kapnik, kar je v jamah izjemen pojav. Prehod iz zgornje v srednjo etažo je mogoč po več poteh skozi lijake ali brezna. Spustimo se 20 m nižje v prostorno srednjo dvorano, ki je prav tako lepo zasigana. Tla v dvorani so prekrita z velikimi sigovimi kopami, med katerimi so tudi ponvice.

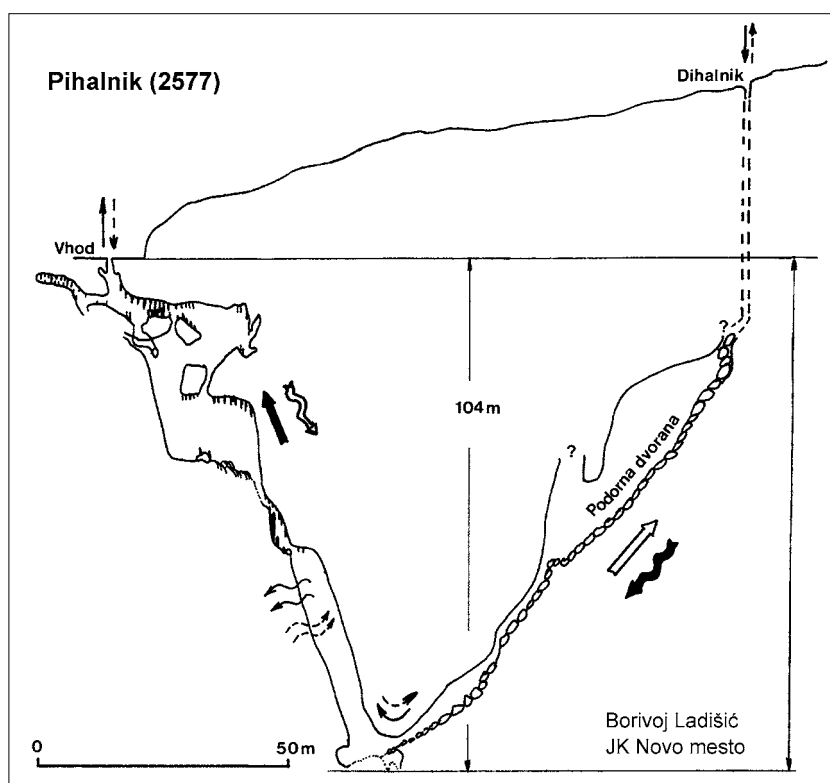
Dno je poglobljeno proti južni strani, kjer je strm prehod v spodnje dele jame. Sprva se spustimo v manjšo zasigano dvoranico, katere ilovnata tla strmo padajo ter se prevesijo v poševno, 44 m globoko brezno. Dno brezna je na globini 104 m ter je na debelo prekrito z naplavljenilo ilovico. Ob steni sta dva požiralnika, na debelo obložena z mokro ilovico, na dnu katerih se pojavlja stoječa voda.

Iz ilovnatega dna se podzemski prostor vzpenja po strmem podoru ter se usmerja v notranjost masiva Kočevskega Roga. Po petdesetih metrih plazenja med podornimi bloki in gruščem povezovalnega rova prilezemo na dno ogromne podorne dvorane. Slednja se zaključuje v ožinah pod stropom, iz katerih polzi glineni plaz, pomešan z velikimi podornimi bloki.

Novim raziskavam so sledila nova odkritja – glej nadaljevanje zgodbe na: https://www.jknm.si/media/DK/DK8_10_Kopina_Pihalnik.pdf

Viri in literatura:

- Inventar najpomembnejše naravne dediščine Slovenije, 2. del: osrednja Slovenija. Ljubljana, 1991, str. 374.
- Kataster jam Jamarske zveze Slovenije.
- Ladišič, B.: Jama Pihalnik nad Podturnom. Dolenjski kras, str. 51. Novo mesto, 1982.
- Ladišič, B.: Zakaj Pihalnik piha? Bilten '89. Jamarski klub Novo mesto. Novo mesto, 1990.

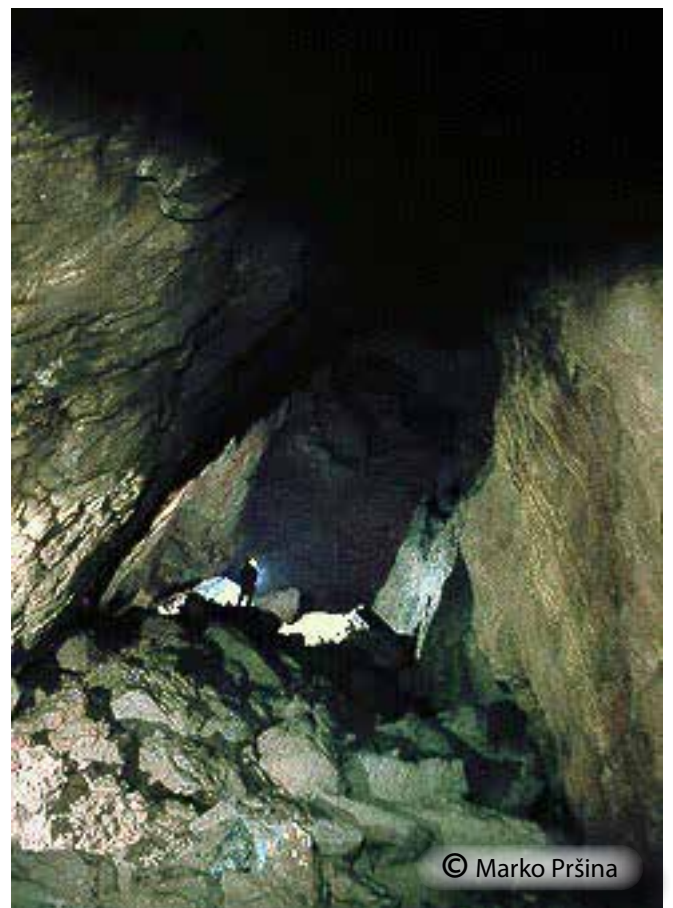
© Zdravko Bučar

Sekundarni zabetoniran vhod z železno rešetko ob robu makadamske ceste (1983).

© Marko Pršina

Današnji vhod je na robu asfaltne ceste proti Bazi 20.

© Marko Pršina

Končna Podorna dvorana sili proti površju.